

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца **Веселин Мрдак,**
- оптужени **Пане Булат** са браниоцем адвокатом **Ђорђем Калањ,**
- оптужени **Раде Вранешевић** са браниоцем адвокатом **Николом Симићем** по раније здруженом заменичком пуномоћју,
- приступили су сведоци **Милутин Гледић** и **Миле Малобабић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 40 минута.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК МИЛУТИН ГЛЕДИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Гледићу.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, од оца?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Симо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Симе. По занимању сте?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Саобраћајни техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саобраћајни техничар, са станом у?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: У Гвозду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гвозду. Година рођења?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: 1949-та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1949 године, место рођења?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Глина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Глини. Да ли сте у неком сродству или у завади са оптуженим Панетом Булатом, оптуженим Радетом Вранешевић?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете од раније?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једног и другог?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Па живили смо заједно у истом месту, само овај други не, мислим давно је тамо био на послу и онда је отишо за Загреб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Панета Булата знате, а Радета Вранешевића само извиђења, је ли?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Да ли има ту текст испред?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се поступак против ове двојице оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет ове оптужбе је убиство

цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац марта 1992 године. Испричаћете суду шта Ви знате у вези тог догађаја, где сте Ви тад били и све што је Вама познато имајући у виду да Вас један оптужени, а и један сведок спомињу да сте те критичне ноћи када се десио тај догађај били тамо у Банском Ковачевцу. Изволите.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Хвала. Мени је жао што се то уопће догодило на оном нашем подручју, поготово кад су били у питању цивили. До 1992 године ја сам био возач у Ласињи у батаљону при команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете господине Гледићу?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, не, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, зато да бисмо јасније чули. Да ли имате ту столицу иза?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите слободно, чућемо Вас ми боље, бићете ближе микрофону, мало спустите тај микрофон.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Значи био сам до 1992 године у Ласињи возач у батаљону, не једини, било нас је још кухиња, санитар и то. Нисам био члан команде нити сам присуствовао никада њиховим састанцима. Моје је било да одвезен војника, старешину, значи да довезем на састанак, кад састанак заврши ја их вратим на пунктове где сам их и покупио, све сам возио по потреби, значи кад је год требало, ако возач закасни на доставу хране ја одвезем, вратим се и даље чекам наређење. 1993. сам пребачен као возач на резервни положај годину дана да би ме 1994. и 1995. поново вратили на то подручје, то је то. О мјесту догађаја и начин, шта се тамо дешавало не знам ништа, нисам био присутан, нити знам ко је то урадио, нити сам видио, нити сам чуо. Кад су наши људи могли да се враћају на она подручја и враћали се овамо где смо ми избегали па смо се сретали па оно прича рекла-казала да се тамо нешто догодило. Онај, свако прича своју причу, неко дода више неко дода мање, а 2002 године кад сам се ја вратио, кад је мајка ушла у кућу ја сам се тамо вратио и ја сам добио позив од МУП-а Гвозд исто као свједок где је писало у случају на тим цивилима у Банском Ковачевцу. Тамо сам дао исту изјаву, исту изјаву и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали господине Гледићу, у то време неки надимак «Гусар»?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Јесам, још увијек, не у то време, то иде из детињства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дан-данас?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: И дан-данас, и мало људи који су долазили у мјесто, не ријетко, могу наћи по имену Милутин, него «знаш Гусара», знам, е ту му је кућа» и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Вас спомиње оптужени Раде Вранешевић да сте те ноћи били у Банском Ковачевцу, да сте Ви били с неким теретним возилом тамо.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда Раде Малобабић од оца Николе који је.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Малобабић од оца Николе, знате тог човека?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је тамо при неком инжињеријском одељењу био у вашем батаљону и он такође тврди да је те ноћи, да сте Ви возили њега и тог другог минара Чека Ђуру са неком «Заставом 101», да сте били ту у Банском Ковачевцу.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Вас спомињу ти људи, не знам који је разлог?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Па они су могли рећи, они могу рећи да сам ја побио те људе, све се може рећи, разумијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али не спомињу да сте Ви побили нити било какво Ваше учешће у том догађају, него ето да сте те ноћи били тамо у том одељењу Ђуре Кривокуће, да сте чак били у том подруму кад се све то издешавало.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И баш то немате ништа у сећању?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни били?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто чули, Ви сте тад били возач и били сте, где сте били смештени тад у то време у марту 1992 године?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Цијело време 1992 године у Ласињи у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ласињи?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: У школи, у школи и ту сам имо своју једну просторију и кад је год требало да се вози они мене позову, ја узмем ауто, сједнемо у ауто и ја одвезем где треба. Тамо где су били одређени пунктови докле се могло доћи с колима ја сам их ту остављо где су они после одлазили и старјешине, може да оде другим путем где ја не можем доћи с колима до њихових оних јединица где се и храна могла дотле довозити, ја се вратим назад и чекам следеће и тако стално, тако оно док је смјена, после се оде кући и тако. Ноћу смо давали страже око команде ми возачи, већином и то је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви први пут чули да су тамо у том Банском Ковачевцу?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Први пут сам сазно кад сам био на испитивању за мјесто, баш да је Бански Ковачевац, а први пут од људи који су долазили отуда кад су могли да оду тамо па су обилазили па онда оно чује се прича па се онда видимо, сретнемо се, не знам. Ја сам био у Краљеву, па не знам, дођем ту у Београд, па мало одем горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад временски сте први пут чули да су неки старији људи побијени?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: То негде 1998 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад први пут сазнајете?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Тад кад се ови враћају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај догађај?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа нисте чули да се било шта причало?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, нигде, нигде, ни кући кад смо слободни, ни војска, јер ја сам возио и смјене касније 1994., 1995. на положај па онда се враћам, враћам их назад, нико о томе није проговорио једну једину ријеч, као да је била нека тајна, да ли је ко то чуво, скриво, знао, зашто би мени, рецимо мени нема потребе говорити кад ја нисам био никакав ни старјешина, возач сам, сједнем, одвезем, чекам да ми прође смјена да идем кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некад ишли на тај терен Банског Ковачевца било којим поводом да сте имали неку вожњу тамо, да сте неког возили?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Ишо сам једном кад је командант хтио да обиђе тај терен, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који командант? Батаљона?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Пајић?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било? Не мислим прецизно датум, али 1992-га?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Негде раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли имају питања чланови већа, тужилац?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Адвокат Ђорђе Калањ, бранилац Булат Пана. Ја имам пар питања само ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је за ово време док је био возач у команди батаљона возио било кад Булат Пану, као возач? Да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Да ли је неко возио њега?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ви, Ви, да ли сте Ви возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Да ли сам возио?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да. Питам да ли се сећате?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Можда и јесам, али кад, у које време, због чега, колко пута то је пуно времена, не сећам се.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте Булат Пану, ја ћу да Вас питам пошто сам наравно за ова питања консултовао се са мојим брањеником, да ли сте било када Булат Пану возили до Милета Новаковића команданта бригаде?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Нисте?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Никад.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли Вам нешто значи Адам Самарџија име?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не. Ништа.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли Вам нешто значи Мраовић Раде?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не познате ова лица?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не. Можда сам их виђо тамо на терену.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли Вам је било шта познато, кажете не знате за сам догађај убиства тих цивила.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А да ли Вам је било шта познато везано за вађење тих цивила из бунара?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не знате?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ни ко је учествовао, ни било шта?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, ја сам 1993. био на пола релације Ласиња – Вргин Мост, то је неких, говорим напамет, седамнаест километара и одатле опет у својству возача смо покривали други дио линије која се одржавала.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Које сте Ви возили, да ли можете да набројите марку возила које сте возили док сте били возач у батаљону?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Па био је у почетку до 1992. је био возило команданта, значи њега сам возио, њега сам једино и чеко док на пуктовима где је имо задатак да обиђе командире чета и не знам о чему су тамо разговарали, ја сам био у ауту, кад он заврши ја га вратим у команду, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то возило?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Марка возила?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Па то је био неки «Ауди» чини ми се, колко се ја сјећам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, а да ли Вам је познато коју је дужност обављао Булат Пане?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Па, ја знам да је он у цивилству био у својству милиционера, тамо је био у својству безбедњака, какви су њихови послови били.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А другооптужени Вранешевић Раде, да ли Вам је било шта познато везано за њега?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Ништа. Једино знам да му је струка конобар, то је радио у Вргин Мосту негде по мојем сјећању, можда грешим, да ли седамдесетих година, да ли осамдесетих година, после је он отишо за Загреб, где је тамо радио не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли оптужени питања? Изволите. Имате право на питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја бих Вас замолио господине Гледићу, да ли се сјећате случаја кад сте ме возили код Мила Новаковића за храну за цивиле који су остали на том пределу?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сјећате се?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не сјећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми да ли сте користили возило једном по својој вољи или искључиво по наредби?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Све што је из команде кад је речено да изврши вожња тад сам возио, својевољно никад.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сте све то возила у том периоду возили? Јесте возили неки ТАМ?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Био је «Ауди», «Застава 101» и нормално ово камион што превози храну, али то је било тада у том периоду до 1992., кад неко од возача не дође па да ја ускочим иначе константну храну сам возио 1994. – 1995. и 1993. у Козарцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме ова 1992-га.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поред Вас је ли био још неки возач при команди батаљона? Је ли био неки Драган Бјелић?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Јесте, били смо нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица сте возачи?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Јесте. Да, будемо по десет дана, петнаест дана, па одемо кући, па се мијењамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та возила су се искључиво употребљавала по наредби Драгана Пајића команданта?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Тако, ко је тад био командант у то време. Налози се нису водили, никаква биљешка кад, у које време ко иде, никада нисам ишо сам увијек се неко повезе или из команде се враћа тамо на свој положај, или са положаја иде у команду или у амбулантну по некакав лијек. Војска је увијек ишла лијево-десно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ове људе Радета Малобабића, Ђуру Чеку, то је инжињеријско оделење Другог батаљона који су исто тамо били смештени?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Знам га, он је исто из Вргин Моста, овај је из Вргин Моста, живио у Вргин Мосту, а каква је његова улога била тамо ја не знам, пошто су они имали своје тамо где су спавали, ми смо спавали у команди у школи, ја сам имо своју једну малу просторију до ВЦ-а, ту је било

гориво, водио бригу о возилима да буду пуна, да буду исправна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли било којом приликом њих возили?

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Не, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Пуно је војника прошло што кажу и кроз ауто и у ауто и у кабини и горе на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли има оптужени Вранешевић неких питања?

Опт.РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само устаните и дођите до микрофона. Ви сте спомињали овог Гледића званог «Гусар» да је он те ноћи био са неким теретним возилом.

Опт.РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја се не сећам да сам ја споменуо њега, ја сам споменуо да је било возило ТАМ и да су били минери, а ко је био возач ја не знам. Ја не знам да сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али баш сте Ви рекли Гледић звани «Гусар», ја имам то на једном записнику баш кад је овај Раде Малобабић минер саслушаван.

Опт.РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не бих знао ја. Ја знам да је било једно возило које је припадало минерима, а ко је био возач ја не знам да је био, њега сам виђао у команди као возача.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Они су имали своје возаче, свака је та дионица имала свог возача. Санитет је имо свог возача, ми смо били заједно.

Опт.РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Њега сам виђао ко возача у команди батаљона, а ко је био, ко је њих довезо то Вам не бих знао рећи, јер нисам видио ја возача. Гледића нисам видио тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања нико можете да идете и хвала Вам господине Гледићу што сте дошли из Републике Хрватске да сведочите.

Сведок МИЛУТИН ГЛЕДИЋ: Хвала и Вама.

Довршено сведочење.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛОБАБИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, име оца?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Малобабић Мила Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милета, је ли?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милета, по занимању сте?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Службеник, цивилно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службеник, са станом у?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Е то је пријављено једно, а живим на другом, не знам сад како да Вам кажем, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој адреси примате позиве рецимо?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јанка Јанковића 10, Јајинци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Јајинцима, улица Јанка Јанковића бр.10, година рођења?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: 1952-га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Подгоре село, Општина Вргин Мост, сад је Гвозд, променило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте у неком сродству или у завади са оптуженим Панетом Булатом, оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете обојицу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Познам.

Са оптуженима несродан, није у завади, познаје оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малобабићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што ћете дати исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ове двојице оптужених због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац марта 1992 године, па ћете испричати суду шта сте Ви у то време радили и шта Вам је све у вези овог догађаја познато. Изволите.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да кренем значи шта сам радио. Ја сам тад био мобилисан у, да ли је тад била Четврта кордунашка бригада, тешко је сад неке ствари после ове временске дистанце опште значи везано за датуме, за називе јединица, за не знам ни ја, јер ја сам настојао да избришем све то после 1995 године да заборавим те ситуације које су биле те четири године, тако да овај, схватите ме да збиља неке ствари не да не желим да кажем нешто него човек заборави шта је јуче, нарочито у којој ситуацији се налази и како живи, овај, да будем, да се сетим. Значи тад сам био мобилисан у ту јединицу, да ли је значи Четврта, после је била наводно Деветнаеста, не знам ни ја, заборавио сам то, овај, и налазио сам се на дужности начелника безбедности у тој бригади. Иначе сам имао радни однос у Војном одсеку Војнић као грађанско лице тада, односно сад цивилно лице, овај, бивше Југословенске народне армије. Везано за овај конкретан случај ово што, да кажем шта знам, ја Вам о овом истом тренутку да кажем ја не знам, значи могу само да на Ваша питања одговарам у смислу шта сам чуо и какве су приче неке биле. Лично да нешто знам, нисам значи ни присутан, нити сам био у тој ближој средини, нити могу да тврдим за ове оптужене да ли су они нешто урадили или нису урадили. Значи једино шта то су неке гласине, приче, гласине под наводницима да су гласине, овај, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта сте чули, оно што пред судом се прича не морају бити само непосредна сазнања да сте неки очевидац, него и посредна сазнања. Ви сте били, значи начелник безбедности Деветнаесте бригаде.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Пазите, то сад звучи овако кад гледа се формацијски нешто да је то нешто јако, међутим то је време где фактички ништа није функционисало у оном правом смислу како је требало функционисати и како то функционише у правом смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то војска била, је ли то територијална одбрана?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је фактички наставак, значи то је формирана та јединица од бивше територијалне одбране која је била на томе простору општине Вргин Мост, е онда касније територијална одбрана па преформирање неке јединице, овај, војске тад још је била војска Југословенска армија, не знам ни ја. Мењале се те, ем се мењали бројни називи јединица и јединице и састави и тако даље, мало-мало па се нешто мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том марту 1992 године је ли то била територијална одбрана САО Крајине?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: У марту 1992 године није, већ је тад то била војска, војска, она је функционисала по неком систему бивше, да кажем бивше ЈНА, односно наставак, значи прешла је у састав војске, састав војске. Водила се, тешко је то опште описивати шта је то било и како је било, фактички ишло се да то буде војска САО Крајине, касније је то тај наставак, значи то су ти неки прелазни периоди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Касније је настала војска Републике Српске Крајине?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Републике Српске Крајине то је тај наставак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да чујемо шта сте Ви сазнали и кад сте сазнали о овом догађају у Банском Ковачевцу.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Сад тачан датум не знам, ја мислим да је то негде средина, крај марта месеца, сећам се да сам био у команди кад се вратио са једног састанка тадашњи командант бригаде, мислим да је тад имао чин пуковника или потпуковника, ту негде, мислим да је пуковник Миле Новаковић. Он је био значи на том састанку, овај, више команде то је била нека оперативна група која је обједињавала више тих јединица, састава, тих бригада и питао ме да ли имам ја нека сазнања о убиству старица и једног старца хрватске националности у селу Бански Ковачевац. Реко сам да немам никаква сазнања, да ми није ништа познато везано за тај случај, овај, и фактички ми је на неки начин дао задатак да видимо о чему се ради, да га упознам, да видим, да испитам итд. Ја сам, значи имао у том батаљону који је покривао ту зону одговорности Банског Ковачевца, а то је било пре кратког времена да је та наша

јединица, та једна чета преузела положај на том простору. Пре тога је била једна јединица из Војнића која је значи радило се неких можда, не знам ни ја, неких петнаестак, двадесет дана, тешко је сад рећи колико и дошао сам тамо у команду батаљона и са Станком Чичом, он је био један од, фактички у том батаљону су била као два органа безбедности. Био је Станко Чича и био је овај, као Булат Пане. Ја сам се на почетку залагао да то буде као што је и требало да буде само један, то су неки као обавештајно безбедносни старешине и ослонац који сам имао имао сам на тог Станка. Значи Панета нисам укључивао у неке те безбедносне послове, питања, итд., више сам се ослањао на Станка Чичу. Дошо сам код њега, пито сам њега је ли то нешто било, шта је било, како је било, дотични ми није ништа могао да потврди. Наводно исто је чуо да се нешто десило и да нема никаква сазнања. Отишао сам после на тај терен који ми је фактички био непознат јер је то било први пут сам дошао на тај терен, овај, да се мало распитам, да видим итд., међутим и сазнања од неких људи ко ми је, искрено да кажем, више заборавио сам како се зову, овај, добио сам сазнање наводно да су тих пет старица и један мушкарац прешли као Купу, да су били ту, да су ту живели и да су прешли Купу отишли значи на хрватску страну. Нисам значи, добио од никога нека сазнања везано да се десило, овај, да се десило то убиство. Вратио сам се у команду, рекао сам да постоје такве приче да старица више и тог човека једног нема на том простору, овај, и да не знам фактички ми није јасно да ли то збиља десило или се није десило тако да. Кроз неко време, значи почеле су, долазила нека сазнања, нису сазнања него ето тешко рећи гласина зато што је то фактички касније се испоставило да се наводно и десило, овај, да су убијени, да су негде склоњени, наводно спомињао се неки бунар, који ја кад сам био тад ту горе нисам видео, то је фактички било срушено и куће и неки материјал који је фактички био и припремљен, да ли је био припремљен за неку пљачку или није, не знам, углавном радило се о терену где ниси могао нешто ни да видиш и значи непознат, сасвим један непознат терен на ком сам се и први пут и нашао. Ово сам известио пуковника Новаковића који је, овај, рекао добро, тако, видећемо даље шта ће бити, како ће бити, овај, и шта се дешава, дешава се да је у међувремену на тај простор дошао

и УНПРОФОР и полицијска служба, сматрао сам да ће и они учествовати у неком од тих, ако се десило нешто да ће они преузети ту неку истрагу итд., а друго шта се дешавало у том времену, постојале су неке, ја не знам колико тих, читав низ је био тих безбедносних органа са стране и полиције, бивших припадника звали су се Матићевци који су фактички исто вршили неке увиђаје на терену итд., тако да ем што није била, зона јесте одговорности била те моје јединице али је терен значи била друга општина где су били цивилни, значи, надлежни неки други цивилни органи. Од мојих претпостављених из те оперативне групе нисам добио никакав задатак везано за то, међутим ја сам настојао нешто да сазнам, да чујем, да ово-оно, али све се значи сводило на оно јесте десило се нешто и овај, што морам да кажем, значи спомињала су се имена Панета Булата и Вранешевића. Значи нешто конкретно нисам успео, ја сам кроз једно месец дана враћен у Војни одсек горе где сам имао радно место тако да је с тим и престало, престало не моје интересовање, мене је увек као човека то и интересовало да ли је то, ко је, шта, како, итд., али значи кроз неке методе да сам нешто сазнао, да сам дошао до неких конкретних података нисам. Ево то сам нешто овако колико, ако имате нека друга питања, али то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад кад сте рекли «јесте спомињала су се имена Панета Булата и Радета Вранешевића», у ком контексту су се спомињала везано за тај догађај?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па у контексту, пазите свашта је ту, то је у контексту да су они ту били, да у том времену кад се то нешто десило, овај, пазите људи су обазриви били посебно што сам ја био на тој дужности, нико није хтео да ми, овај, фактички тврди или нешто, неко није имао података, значи да су се они појављивали у том времену кад се то десило на том простору, што није ништа и ненормално што се тиче Панета, ако је Пане био у команди батаљона доле, значи нормално да се и појављивао у том периоду. Конкретно нико да ми је рекао оно тврдио јесте урадио то Пане или овај, не, то нисам добио таква сазнања, урадио тај и тај, него ето били су ту присутни итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то кад сте Ви ишли на то подручје, с ким Ви то тамо разговарате? Колико сам ја разумела ишли сте у Бански Ковачевац.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да. Тад сам отишо кад се то, отишо сам значи ту у тај део, добро то су постоје људи у које смо имали нека већа поверења у те људе, између осталог контакт први што сам рекао био је са тим Станком Чичом, који је фактички био, на кога сам се ја ослањао везано за ту безбедносну проблематику. Чак ни од тог Станка Чиче нисам нешто посебно, исто ми је рекао у том контексту да се прича, прича као прича итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, је ли писан неки извештај овог батаљона Другог Вашој Деветнаестој бригади везано за овај догађај?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, ми нисмо, значи никакав извештај везан за такав случај нисмо добили. Оно што се тиче ја колико знам по, колико сам упознат да је команда бригаде добила неки извештај, по линији безбедности није било ништа, нити је од мене неко тражио неки извештај и од претпостављених горе, нити је неки извештај писан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, како је то функционисало рецимо ови органи безбедности бригаде, да ли су они вас обавештавали о безбедносној ситуацији или је то ишло преко команде батаљона, па команда батаљона команди бригаде, како?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тешко је нешто сад објаснити људима који верују у неки систем. Пазите, тад је систем као систем није постојало, настојало се да буде нека држава, да има неку своју војску, а да не функционише и од правног система, значи правосуђе итд. Ја само да Вам кажем да сам био у ситуацијама где су мени људи моји пуцали под ноге, да смо их лишавали слободе, да су одлазили као, поднесене кривичне пријаве и да су они кроз пар дана враћени, значи, назад, то је био неки затвор у Глини итд. Значи није функционисао тај систем, тако ни систем што се тиче службе као службе више се то ослањало на линију командовања, а служба као служба то су били као неки повоји и што се мешало се са свих страна тако да фактички тај систем није био у некој функцији који би задовољавао неке нормалне потребе. Значи то је претпоставка, значи, од мојих претпостављених, то је била та оперативна група, па доле

требало је да постоји неки систем, међутим више је значи линија командовања ту, овај, јер на нивоу тог батаљона где је био, то је значи тај обавештајни безбедносни систем, а то је тешко сад описивати, значи, јер то је и обавештајни послови, као и безбедносни, то је углавном више био неки полицијски посао него да кажемо неки безбедносни систем функционисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви одлазили на то подручје Банског Ковачевца, јесте Ви то ишли са Станком Чичом?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, ишао сам сам, сам сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте сами.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Сам сам ишао, чисто оно да видим где је то, шта, како, да ли би могло нешто и са стране, међутим, да Вам искрено кажем, нисам дошао до, нисам могао да дођем до сазнања ни тада, а и посебно касније. Значи ако је неко нешто знао итд., највероватније се и није хтео да каже, тако су, сигурно по оценама људи била осетљива питања и није хтео нико да се упетљава у нешто што му, ето, није требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, спомињете да се нешто везано за то, односно присуство Панета Булата у време догађаја тамо, јесте ли Ви разговарали са Панетом Булатом?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: С Панетом Булатом нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли објашњење зашто, обзиром да истражујете тај случај, чујете да је тамо један официр безбедности, безбедњак био, а сад не разговарате с њим?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, он је, фактички за мене он није био уопште што се тиче мене да је он био припадник, значи више сам га гледао као неког обавештајног, човека који ради обавештајне послове него безбедносне послове јер је по некој информацији требало да буде само један човек у том батаљону, значи моја нека одлука је била да се више ослањам на Чичу Станка ког сам рекао, а зашто нисам с њим да разговарам зато кад сам после, значи нешто оно кад су долазиле те приче неке, онда ми било мало необично да с њим разговарам јер сам сматрао да можда кроз неки будући рад ћу доћи до неких сазнања да видим да ли је то збиља, да ли то има неких, овај, релевантних показатеља и да ли је он то и био или није био, знате, због тога нисам хтео ни,

незгодно би било да с њим разговарам везано за то кад си чуо неке, е чуо си, да, да је он ту био, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то био разлог да причате с њим, чујете да је био кад се то десило, то је један разлог више да с њим разговарате.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па свако има своје неке методе, знате, то је оно сад, мислим да сазнам од њега да ће ми он признати да је то урадио или није урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам мислила у том смислу, него чујете да је човек био тамо кад се то десило човек је.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тешко је, служба, мислим да нека служба ко служба, ја кажем нисам неки прави био, прави да кажем безбедњак оно у смислу школовани, јер нисам ни завршио неке војне школе итд., то је све овако било, овај, мислим да не би нико ишо с тим ако неко чуо о неком нешто да би директно ишао да га пита и да га, овај, прикупља неке податке па онда после гледа, види итд., нисам, нисам значи, овај, можда касније, не знам ни ја, не сећам се да смо некада, овај, око тога, јер ја знам да је он имао ситуацију да су га људи можда поједини и питали итд., али не могу да се сетим да сам негде ја био у тој ситуацији да сам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Чича, када је саслушаван као сведок и тамо пред судовима Хрватске, а и овде мени на претресу када је био као сведок, он спомиње да сте Ви и он у неколико наврата покушавали да разговарате с неким људима и утврдите ко је и зашто побио старе људе у Банском Ковачевцу али да ти људи нису хтели да о томе разговарају, «људи с којима сам о овом случају разговарао рекли су ми да су старце у Банском Ковачевцу побили Булат Пане и Вранешевић Раде».

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па то, то је оно што сам ја рекао, значи Станка сам питао и он је и даље настојао, то је оно и било да даље се настави да се види, оно док сам ја још био у бригади да покушамо на неки начин да сазнамо колико можемо да сазнамо, овај, то стоји, то значи те његове речи, значи покушали смо, нисмо дошли значи и те приче да су то људи тако причали. Има чак прича, ево ту, има једна прича је била да је ту дошао неки са стране, не знам ни ја како се звао, «Тамбура» су га звали, било је многих прича ту, то више човек није знао коме шта да верује итд., како се звао тај «Тамбура» не знам ни ја, знам да је био надимак «Тамбура»,

то је био неки из Војнића те јединице итд., који је био познат исто по неким својим делима и та је једна од прича да је он чак долазио ту, значи прича је била од тога да су оне отишле те старице, та лица преко у Хрватску доле, значи јесте то је то, ми смо покушали директно, никад са Станком ја нисам ишао, да сам ја са Станком ишао директно, да смо нас два заједнички обављали неке разговоре, значи он је у својој линији, јер између осталог је био задатак да се види колико се може нешто установити и утврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је Станко Чича и на претресу, када сам га ја питала шта је у вези тога сазнао он, он утврдио те ноћи кад је отишао, он је отишао одмах, значи ујутру у ноћи између кад се то десило и он је тврдио да је после више пута разговарао и ја му кажем «добро, разговарате после Ви и тај Миле Малобабић који је био из бригаде безбедњак и после обављате разговор са војницима» и он каже они су говорили да је то учинио Пане Булат али ни тада можда након неког времена дуже помињали су господина Вранешевића, а у првом наврату само Булата.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ово што мени, значи Станко Чича је рекао када сам дошао код њега, у томе делу, значи он је пре пар дана то, када се десило, значи када сам дошао, значи он је споменуо у контексту значи да се прича, значи да се прича да је ту био присутан Пане Булат и Раде Вранешевић, значи то је једно од те двојице, значи та имена су спомињана од првог контакта овога Станка Чиче и мене, значи за њих двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с обзиром да Ви причате као да је кружила нека прича да су људи отишли, не знам, преко Купе и тако даље, нама је овде Станко Чича причао да је исте ноћи, односно ујутру био тамо, да је око неког бунара нашао део људског тела, да је око тог бунара било околу крваво, значи, неки трагови, да су ту неки људи те ноћи побијени, па ме интересује, одакле онда?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Станко Чича ми то није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то рекао?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Није рекао да је био, то није рекао да је он био, овај, на терену и да је видео делове тела или, овај, крв, а крви као крви, знате шта, то се, клало се тамо и пекло прасићи и пилићи и тако даље, значи крви је било на. Ја тада лично нисам, значи када сам дошао, то је већ

прошло, не знам колико дана је прошло, не знам ни ја, можда двадесетак, -не могу сада да Вам кажем, ту где би као требало да буде тај бунар, нисам видео уопште неки бунар. Видео сам читав низ неке грађе припремљене за овај, возњу и крађу, да кажем тако, што је, најжалосније, морам рећи, било својствено многим, да искористе положај па да нешто одвезу кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат тврди да је у организацији команданта батаљона Драгана Паића вршено превозење тела из тог бунара тамо на неку локацију.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, то не могу да знам, томе нисам присуствовао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Приговор, приговор, госпођо, да ли може приговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може сада, касније ћете када дођете на ред са Вашим питањима, потпуно цитирам оно што сте причали у својој одбрани.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Са тим нисам упознат, значи, када се то десило, да ли се десило то, нисам упознат са тим, нити ми је то ко, чак ми ни Станко Чича, везано за то. Е после што сам, значи да сам упознат да је била нека наредба и тако даље, то не знам и на ком су нивоу, да ли су. Из бригаде, такве наредбе не знам да. Од мене лично, ја и нисам могао, значи могло је ићи по линији неког командовања, али не верујем да је то ишло наредба одозго, овај. А ово јесте после било прича, то сам исто значи касније сазнао, а посебно када сам и отишао из те бригаде, то се причало и тако даље, да су тела овај, извађена, ексхумирана исто из тог бунара и да су негде склоњена. И знам да се ту спомињао неки Адам, не знам ја сада како се звао, овај, Адам, Адам, Лацковић, је ли Лацковић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви чули, ко то вади тела из тог бунара и тамо негде на неку локацију вози тамо и где је та локација где су одвежена та тела?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Пазите, значи овде је био стационирана, овај, команда бригаде, то је било неких, сада да не кажем, тридесетак километара у том правцу Бански Ковачевац, негде тридесетак километара далеко, а ми смо имали још, овај, тридесетак километара и више, значи зона неке одговорности гранично и тако даље, четрдесет километара се кретала. Ми смо ретко када и одлазили на

терен, значи, овај, углавном смо се везали за неке, овај, задатке који су били горе у овај, у самој бригади и то, значи мање смо времена проводили, зато што нисмо имали возила, нисмо имали система како да дођемо и тако даље, овај и чешће да обилазимо, овај, то. Значи, ово, та сазнања везано за ту, да кажем, извлачење тих тела и тако даље, то сам касније сазнао, овај, када сам отишао из бригаде, када сам отишао у Војнић, да је било ту и рекао сам, да је наводно неки Адам, ја мислим да је Лацковић, како се звао, не знам ни ја, да је један од тих који је извлачио то, а по чијем наређењу, како, шта, то не знам, то не знам. Многе ствари, ово да Вам исто скренем пажњу, значи оно све што се дешава, многе ствари, нормално, у јединици се сакривало, да не би то сазнали органи безбедности, нико их неће извештавати онако да се нешто и радило, што није било, овај, што није било како треба, тешко је то било и сазнати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, поред Станка Чиче, са ким Ви то разговарате, јесте ли само са њим причали или сте имали неки разговор, кажете, идете у Бански Ковачевац, са ким тамо разговарате?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Од, значи, од месног становништва ту их није било много тих, углавном је то било, овај, хрватски део становништва који је већи део отишао, значи ови људи су остали, значи. Фактички, покушавао си да разговараш са припадницима те јединице која је ту била. Ја мислим да је то била овај, да је то била, батаљон је био други тај, а да је ово била пета чета. Е сада, који је вод ту био у том Банском Ковачевцу, не знам, не могу да се сетим. Да Вам искрено кажем, који су то сада појединци били, како се зову, ја не знам, овај, али значи са појединим припадницима те јединице која је ту била. И нормално да сам наилазио на један отпор, у том смислу да ми дају неке информације, значи све што си покушавао, фактички остајало је мртво слово на папиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам значи нешто име Милан Џакула?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Милан Џакула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Џакуле јесу, горе су, то је фактички, Џакуле су значи презиме, овај, из села којом се та јединица попунила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето да Вас подсетим, то је био командир трећег вода, чија су два оделења била на том подручју те ноћи када се десио тај догађај. Тај сведок Милан Џакула помиње да је и он учествовао у вађењу тела из бунара.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам како сада изгледа, пазите, да ли је био тај командир, ја не знам, тешко, да ми је ближи био неки као што на пример није био, значи, највероватније, можда сам са њим и разговарао, не знам, мислим са командиром, јер они су се мењали, то су биле смене, знате, буде по пет дана, овај, седам, не знам ни ја, јединица, па се промени састав, тако да никада не знате овај, да ли је командир, није командир или заменик командира и тако даље. Знам да, ту је био, чини ми се, командир те овај, чете Симо Гвојић, Симо Гвојић, овај, покојни, додуше, да је, чини ми се, Малобабић Јован да је био заменик или је био ту тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, према овим подацима у нашим списима, то су две различите чете. Јован Малобабић је командир једне чете, пете, а Симо Гвојић неке друге чете, значи нису у истој чети њих двојица.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је Симо Гвојић био командир те чете, то је била та, не, ово је била, ово је била из општине Славско Поље, а ово је било тамо, не могу, тешко је то сада са ове дистанце уопште, овај, то је било две и по хиљаде људи мобилисано. Тешко је нешто познавати баш детаље оне до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према исказу Јована Малобабића, командира пете чете, његов заменик је био Миле Габрић, а чета Симе Гвојића је била нека друга чета, са којом су се они мењали на том положају. Мислим, добро, ово су неки подаци које, свакако, после осамнаест година тешко може неко да се сети, него, мене интересује ово, да ли сте Ви као 19. бригада било какав извештај добили или после писали у вези овог догађаја?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ништа, никакав извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити да сте добили, нити да сте писали?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ништа, лично ја ништа, не верујем да је, јер бих био сигурно упознат да је бригада као

бригада, највероватније би ме неко позвао и питао везано за то, значи, на нивоу бригаде није разматран никакав такав извештај, једино ако није посебно неко, али што се тиче саме команде као команде, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, која је била надређена команда 19. бригади у то време?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је било оно, што сам ја рекао на почетку, то је била нека, да ли је то била осма оперативна група, друга оперативна група, то се мењало, не знам ни ја. Зна да су имали стационирано место, овај, у селу Блатуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви имали седиште команде?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: А команде бригаде је било место Стипан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тада неки 21. корпус са командантом Чедом Булатом?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је фактички почетак 21. корпуса, та група, та оперативна група, то је касније настао. Чедо Булат је, чини ми се, тада био начелник штаба те оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти неки извештаји могли да мимоиђу Вас као бригаду, па да иду директно корпусу, зачетку тог корпуса?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Свашта се могло, свашта се могло дешавати, то је, али не би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао корпус неке официре безбедности?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Имао је корпус исто, ајде значи говоримо да је то корпус, иако је тада била као, ја мислим да је била, овај, оперативна група, али нека буде као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је оперативна група која је касније прерасла у корпус.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Био је, били су, био је један официр безбедности који, фактички, ми смо се само телефонски чули, то никада од мене није тражио неко, значи да сам добио неко наређење да фактички радим по том питању. Јер, то се оно радило, ко би преузимао такве случајеве, у многим значи случајевима, преузимала је цивилна полиција и она је ишла, значи, ако се ради о људима ван састава бригаде, онда су они фактички, дешавала су се нека убиства, онда су они ишли на терен и решавали. А ако се ради о припадницима бригаде, онда смо више ми ишли на

те увиђаје и овај, дешавала су се многа убиства и тако даље, оно, несретни случајеви и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми на крају, нико никакав извештај, ништа? Ми смо чули овде неког сведока, чак и овај сведок Драган Паић, командант другог батаљона, причао је да су неки извештаји слати горе, више.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: У команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича да је корпус добијао.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ако је то, онда су они прескочили команду бригаде, ако су слали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он чак каже да су безбедњаци преузели истрагу у вези тога, па нису они хтели то да истражују.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је оно што се не зна који су све безбедњаци, било је више, било је, на пример, што се тиче безбедњака, било је, не знам ни ја, којих је и више нисам ни знао који су све безбедњаци. Свима је то импоновало да буду безбедњаци, а фактички са стране нешто и тако, овај. Значи, шта је била, била је цивилна полиција. Друго, дошла је, већ је тада функционисао систем овај, УНПРОФОР-а, односно цивилне ове мисије која је дошла са стране и они су фактички требали за такве случајеве, да преузимају они исто, овај, неке истражне поступке, радње и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, био нам је овде сведок Милан Рабљеновић, он је из те цивилне полиције Војнића, старешина у то време, каже, када је дошао тамо на терен, није му дато да ради по том питању, речено му је, то је ствар војске и да немају они шта ту да раде.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Видите како је то, не верујем, зато што у овом делу, јер то су две општине, знате, то су две општине, значи, тај део где се десило, то је била општина, ја мислим да је то била чак и општина, да је то три општине, општина Карловац да је била, Бански Ковачевац припада општини Карловац. А пре тога је била ова јединица из Војнића, а ми смо, значи тај део покривали наша јединица, овај, то се измешало, фактички три неке службе, овај. Додуше, знам ова, није имала територијално, из Вргин Моста није ту ишла, а ови да ли су долазили из Војнића. У Војнићу је био и СУП, значи, СУП који је, овај, као Секретаријат унутрашњих послова, која је имала значи станицу јавне безбедности овај, чак је и државна нека безбедност била која

је имала станицу јавне безбедности овај Вргин Мост, значи, тако да је у Војнићу, значи ако је тај човек, нисам чуо за њега, он је значи био из, фактички из СУП-а, значи и имао је надлежност значи према овој полицијској станици у Вргин Мосту. Али тешко је то, пазите, то је, онда је после постојала још једна полиција, ми смо је звали Мартићева полиција, то су били припадници који су фактички вршили тај увиђај, који су имали чак и оделење инспектора и који су ишли, барем што се тие општине Вргин Мост на терен и у оваквим случајевима када су се дешавала нека, убије неко са стране отац сина, не знам ни ја, онај погине и тако даље, онда су долазили, значи, по овај, месту догађаја, без обзира што је ту јединица била, овај, имала неки свој размештај и тако даље. Улазили су значи у зону одговорности јединице и није им било забрањено, такви су били неки договори, не знам ни ја, на неким вишим нивоима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Вама Станко Чича пренео то да је он у разговору са тим војницима који су били на положају те ноћи, сазнао да је то учинио Пане Булат, а касније у неким разговорима и Раде Вранешевић? Да ли Вам је пренео то?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам рекао на почетку, када сам ја дошао у Батину, значи нисмо, директно није рекао да је то урадио, значи, а касније кроз неке разговоре, значи споменуо је да се то, њих двојицу у неком контексту овај, да су били присутни и да се сумња да нису они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да се сумња да?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да нису случајно они то урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису случајно они?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Оно, мислим, тешко је било ко да каже и тврдити да јесу, ех, они су то урадили, значи докази су требали бити неки валидни да то може неко да тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да Вас питам, да ли сте Ви имали неки притисак приликом вршења тог посла, да ли Вас је неко ометао у томе? Ми смо овде чули да је било неких таквих ситуација да је неко покушавао да спречи неку истрагу везану за ово убиство или да знате да је било неких таквих ометања, да се то не истражује?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, неки притисак, пазите, притисак, нисам имао неки директан притисак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А индиректни?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, индиректни, пазите, шта је сада индиректно? Ја без обзира и да сам имао притисак, као моралан човек и то што се десило, не би ми нико могао да наређује да ја око тога овај, нешто не радим. Значи, фактички, притиске неке и да сам значи имао, ја бих то и даље радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја Вас питам, да ли сте имали, а не и да сте имали, како бисте се понашали?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Из ових Ваших делатности које сте предузели некако ми се то намеће као неки евентуални закључак. Шта сте, који је Ваш задатак био, да обавите разговоре, да направите извештај или не?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, извештај, ништа у том смислу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Или да одете и мало нешто да питате?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: У том смислу, да одем, да ли се то десило, да ли тамо живе ти?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А Ваша функција је, начелник?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: А она је била као начелник безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, и сада шта је Ваша функција, да одете тамо?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Што се тиче значи, гледајући службу као службу, значи у сваком случају када се нешто деси, дешава, значи, мораш фактички да поступиш, да откриваш и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, зашто Ви одлазите, шта се десило, шта кажу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи ја сам отишао, нисам отишао по наређењу својих претпостављених, који су били исто на том састанку када је ово споменуто, значи у тој оперативној групи горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, зашто Ви одлазите?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, они су исто знали, отишао сам по наређењу, линијом командовања да видим да ли су те.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зашто, због чега?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да ли су ти старци тамо и шта, да ли су тамо, значи и да ли се то десило, јел, као речено је као да се десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зашто стално увијате у круг, реците нам, идете тамо да видите да ли су људи убијени или не или да ли су ту?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Добро, речено је, одо тамо, то ми је рекао значи мој претпостављени командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта каже, иди тамо.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Види, истражи, види да ли се то десило, није се десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Које то?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То што је чуо, значи, да се десило то убиство.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико људи?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па он је тада рекао, није рекао директно, рекао је, пет, шест људи значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, да ли је то за Вас сада неки ипак догађај овако мало, није уобичајен?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте, јесте, у сваком случају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И сада Ви сазнајете да се можда десило убиство пет, шест људи. Шта сте урадили?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Што сам значи урадио, отишао сам, значи, код Станка Чиче, да видимо која су његова сазнања, обзиром да је он значи, овај, покрива ту јединицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, одлазите на терен и шта?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, одлазим у команду батаљона, значи место Ласиња, Ласиња и остварујем контакт са Станком Чичом, питам га да ли се десило или се није десило, од тога што сам рекао, значи, каже, «нешто се десило», значи, било је» и тако даље, никаква конкретна значи сазнања није ми дао, конкретна оно, јесте, било је то тада у том и том времену, било је толико лица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли тада имате сазнање већ да су ти људи убијени када ту долазите?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Сазнања сам, значи, сазнања која ми је дао мој командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И сада Ви долазите у Ласињу и људи убијени. И шта сада Ви радите да би видели, људи су убијени, ко је то урадио?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам значи, отишао директно на терен да видим, да установим, да пробам да остварим неке контакте са неким људима које сам познавао и тако даље, значи на терену и приче сам добијао, значи, прве приче које су кретале, да су значи, та лица, овај, прешла Купу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Која лица?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи лица која, која су ту била, значи, колико је било тих, пет, шест стараца, овај, да су прешла Купу и да су отишла на другу страну, овај, на хрватску територију. То су прве приче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да нису, значи да нису убијени?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То су прве приче биле, јесте, прве приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друге?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Е после онда, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то саопштио да су лица прешла Купу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, у делу те јединице која је ту била са људима, може бити тај да је Габрић, не знам ни ја како се звао тај овај, командир и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Габрић командир?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, мени се чини да је командир вода био, тога Габрић, не знам, чини ми се да-.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли смо да је Јован Малобабић командир чете која је.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Чета је била већа, мало шири простор, али значи на том месту била је, која је то јединица била, вод је неки био, одељење било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Миле Габрић, рецимо, ако сте се већ дотакли њега као заменика командира чете, човек каже да је одмах се сутрадан знало, убијени људи, причало се, убијени, значи, каква Купа, прелазак, човек прича. Чак и није био тада ту, али је заменик командира пете чете, каже, то се одмах чуло, чак он је био тамо негде у Славском Пољу или где ли, чуло се, убијени људи.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Они су сви, пазите, чуло се то, али када дође орган безбедности, нормално, нико неће фактички да му то овај каже и значи, иде се околу, значи прва прича да би се заштитило и тако даље, прешли су Купу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, крили од Вас?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, нормално да су крили, ко ће, пазите, јер да је неко и знао неће ни да каже. Зашто? Зато што иде у неки поступак и неће нико да се оптерећује, људи су избегавали да нешто кажу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, Вш задатак је да спречите то да нешто утврдите, а не да дозволите да сакрију од Вас нешто тако?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Шта да спречим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви као начелник безбедности имате ваљда задатак да не дозволите да неко од Вас нешто сакрије, а да Ви кажете, добро, успешно су сакрили, идем сада, враћам се.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам да ли сте ме слушали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесам.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, ради се, то је, то је значи трећи месец, четврти месец, већ иде, не може се, ја не знам којим случајем би неко могао да открије, један човек на нивоу две хиљаде и нешто људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико дуго сте Ви већ били начелник безбедности до тог марта?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Шта сам био, ја сам био ту пар, нисам био три, четири месеца, значи, а друго, начелник безбедности, ја сам значи дошао, нисам био начелник, професионални начелник безбедности те бригаде, ја сам мобилисан, значи из цивилне структуре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико сте још били?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Још сам био месец и по дана после тога и прешао сам тамо где сам имао радно место, то је био, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико сте пута имали тако задатак да истражујете?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Убиства?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Убиство пет, шест љјди одједанпут?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам то имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само ово једанпут?
Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је било једино то, иначе друго није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Баш зато би требало ваљда да сте ту нешто?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам како Ви то мислите да је то, овај, када би то тако лако било, онда, онда би.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко Вас је ометао да не буде, то сам Вас питала, да ли је било неких назнака да неко ту покушава да то стави са стране, да се о томе не истражује, то сам Вас питала? Нисте ми на то одговорили

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Пазите, да ли је то било, ја то не могу да кажем, углавном, значи, реално је да сам требао по својој линији, по вертикали и помоћ, значи то је једна велика ствар да то може један човек сам нешто да на томе ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И, јесте тражили ту помоћ?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, ми смо од својих претпостављених, значи, ради се одозго, значи, чуло се значи да се ради, а неко други то ради. Значи, није моја надлежност да ја то, овај, радим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли није био Ваш задатак да напишете извештај, шта сте ето то мало што сте сазнали, прича се и тако или да обавите разговор са војницима који су те ноћи били дежурни или нешто?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи задатак од своје претпостављене команде нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви сматрали лично као ето човек који је на таквом једном фактичком задатку, да треба нешто да напише шта је све утврдио и сазнао?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Знате шта, писање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да би остао неки писмени траг?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Писмени траг и да је остао, пазите, писмени трагови, није то функционисало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте осећали потребу да напишете нешто, ето колико-толико, шта сте утврдили, да запишете, забележите?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, и да сам забележио, имао сам свеску, у неким свескама сам имао нешто забележено, значи

свеску коју сам имао, личну свеску. Те свеске су, између осталог, то је уништено, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте неком нешто доставили, ништа?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам доставио, није ми се значи тражило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте обавестили Ви, остало ми је нејасно, шта сте обавестили Милета Новаковића, који Вас је у вези овога, шта Ви њему после саопштавате, шта сте Ви утврдили?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То значи, на том почетку значи, једна од тих прича да је то, да су отишли, значи, овај, преко Купе, то је значи једна од тих прича и друга прича да се то десило и да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта Ви тог Вашег команданта те 19. бригаде информишете ко је то учинио?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја се извињавам, Ви то сада схваћате да је то фактички човек одласком на један, на место, овај, где се десило, може да открије ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим ја, да сте Ви тог дана и те ноћи, него уопште, на крају целе те приче и Вашег неког сазнавања, истраживања, шта Ви Милету Новаковићу кажете као један оперативац, безбедњак, сумња се да су то учинили или учинио ти и ти? Да ли је бар сумња нека била?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Чија сумња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег истраживања тог?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ма ког истраживања, пазите, то је тридесет и нешто километара далеко од мене, ја нисам проводио на том простору сваки дан и био присутан, значи, нисам био ни у могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас тај Миле Новаковић у вези тога послао тамо и шта сте Ви њега, не тог дана, него наредних дана, шта Ви њему саопштавате, шта сте Ви утврдили на крају?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам утврдио ништа, ја не могу да утврдим, знате шта значи утврђивање, нешто утврдити. Значи, оно што сам Вам рекао, од тих прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, постоји сумња шта је било.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи од тих прича, једна прича да су значи отишла лица преко Купе, и друго, ово да се десило ово што се десило, да су, овај, убијене, значи, убијене

те старице и тај и то значи оне приче да је то, овај значи, да су ту били присутни Пане Булат и Вранешевић, то је оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само још једно питање. И добро, кажете Милету, ја тамо тако приупитао и чуо нешто, даље ништа, да ли је он рекао да ће се даље предузети истрага, или сте Ви рекли, имате идеју шта треба да се уради?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, известио сам га, нема он мени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта је требало да се уради, а шта Ви нисте могли или нисте умели или не знам?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: По линији безбедности, он мени није био надређени да ми по линији безбедности нареди, значи, имао сам за то претпостављене своје овај старешине у оперативној групи тој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта сте Ви сазнали, шта се дешавало, да ли се утврђивало даље или није?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам значи рекао да сам ја покушао даље, значи кроз одређене контакте да дођем до тих сазнања, невезано да ли неко у међувремену врши неке истраге или не врши неке истраге. И нисам дошао до неких сазнања да је то, значи, углавном су биле приче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је одређен неко да даље на крају тај посао уради, разумете?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, откуда знам ја ко је то могао да уради, јер углавном је познато било горе, значи до оперативне групе да је то то, јер неко је требао горе, јер није то само било на нашем нивоу, јер се радило о више, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта, познато да је?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, познато је било оперативној групи то онда, јер у оперативној групи то је и споменуто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да се десило убиство?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, из оперативне групе, корпуса је то кренуло, а није кренуло одоздо, одозго је кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је био надређен по линији безбедности, кажете, по линији безбедности Вам није био надређени Миле Новаковић?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, био је потпуковник, како се звао, мислим Мајсторовић један потпуковник да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После свих ових питања и одговора, у први моменат ми паде напамет само једно питање: да ли сте Ви, господине Малобабићу, уопште били тамо у то време на том месту?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Мислите када се то десило? Ја немам појма када се то десило, значи, прошла је једна временска дистанца када су почеле приче да круже, значи нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Независно од времена и датума, него о догађају?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам да ли сам био баш у месту где се то десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам због Ваших одговора које сте до сада дали, само због тога. Добро, да ли сте Ви имали сазнања, да ли сте имали неки безбедносни податак који Вам је могао бити интересантан да се на том подручју и на подручју зоне Ваше одговорности налазе неки цивили и шта са тим цивилима радити, како са њима поступати и да ли су безбедносно опасни по Ваше положаје, по Вашу јединицу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Говорим из контекста, значи, о овом делу друге, ми смо имали процену где се налазе цивили хрватске националности. Што се тиче општине Вргин Мост, ту је знам бивши председник, он је настојао да заштити те цивиле, јер никада се није могло, овај, проценити да ће бити потпуно заштићени ако буду на тим просторима да живе, да се повуку овај и да се сместе у општину Вргин Мост на једну локацију да би били под неком заштитом. Што се тиче овде, овде смо сазнали да и на том простору Банског Ковачевца живе. Значи ми смо, та јединица је, не знам, петнаест, колико дана пре тога, дошли на тај простор да живе. Чак је и УНПРОФОР, за други део сам, овај, други део простора, овај, проводили УНПРОФОР и ишли су од локације до локације и били упознати где се налазе цивили хрватске националности. Процена је увек била да они нису довољно заштићени и да може доћи до неких, овај, незгодних ситуација, као у овом случају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали податак да се баш на том простору Банског Ковачевца налазе неки цивили, где се налазе и колико их има?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тачно оно бројчано за Бански Ковачевац нисам имао. За остале неке ове делове ван Банског Ковачевца, сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви добијате некакав задатак одозго са нивоа корпуса или оперативе групе, па преко бригаде, батаљона, да видите, да покуште да испитате шта се то догодило. Ако сам Вас добро разумео, Ваш први почетни податак из команде корпуса је да су цивили побијени.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То што ми је рекао Новаковић, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када долазите на терен и онда добијате различите приче, или су прешли тамо или су побијени. Да ли пре доласка на терен Ви контактирате, пре него што одлазите, са неким безбедњацима из батаљона?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је Станко Чича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који нач ступате са њим у контакт, да ли он зове Вас или Ви њега и како Ви ступате у контакт?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам лично дошао овај код њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли код њега, да ли је он већ нешто знао и ако је знао, шта Вам је рекао о том свом сазнању, шта се то догодило?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, значи, у том контексту ми је рекао да се то десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десило се?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да постоје гласине, приче, значи да су убијене, да је убијено пет старица, пет ја мислим, пет старица и један, овај и један мушкарац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И те гласине шта кажу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Али није имао неке конкретне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, шта кажу те гласине, ко поби те цивиле, шта Вам то Чича Станко рече?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Чича у том контексту спомиње значи, овај, Панета Булата и Вранешевића да су били присутни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је он рекао, како је он дошао до тих сазнања, до тих гласина, да ли је био на терену, са ким

је разговарао, да ли је спроводио неке конкретне оперативне мере саслушања, испитивања, прикупљања неких података?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нормално да сам га питао, «откуд ти, шта знаш» и тако даље, то су, а ово када Ви говорите, то је толико професионално значи прикупљање. Станко Чича није био професионални, он је био полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оставите Ви професионално, овде је убијено шест цивила, није шест кокошака.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Разумем ја то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви дошли да се распитујете о не знам чему, него о шест несретних цивила.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, то је ваљда, да Вас питам сада, пре него што одговорите на то питање, шта у безбедносном смислу значи убиство, нестанак шест цивила из зоне Ваше одговорности који нису борци, нису ништа? Шта безбедносно значи за батаљон, за бригаду или ако хоћете више, и за корпус?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, мислим, нисам Вас схватио шта значи безбедносно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи тај податак, -да се у зони Ваше одговорности где су смештени цивили, налазе се цивили, потпуно безопасни, старији људи, шта значи убиство шест цивила у безбедносном смислу за батаљон, за бригаду, за чету, узмите коју хоћете формацију?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу да Вас схватим, у безбедносном смислу, не знам шта значи, убијени цивили у безбедносном смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи, да ли је то неки поремећај у смислу функционисања те јединице, ипак је то догађај, један страشان догађај, који може различито да утиче на поједине људе, на борбену готовост, на однос према другим, прем борби, према свему томе? У том смислу Вас питам, шта би могло то да значи?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, мислим, не знам како да Вам објасним у ком. Нити сам ја у правом смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, вратите се, одговор на питање, да ли Вм је Станко Чича и ако јесте, шта рекао, како он дође до тих гласина, до тих сазнања, да ли је непосредно нешто радио или само овако чуо, да ли је нешто конкретно предузимао пре Вашег доласка и контакта са Вама?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Није ми тог тренутка рекао да је он конкретно нешто предузимао кроз тај наш први контакт, да је конкретно нешто, да је био на терену, да је, овај, лично он нешто истраживао и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете отприлике сетити, колико дана након тог несретног догађаја сте Ви дошли код њега?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, да Вам искрено кажем, сада у овом тренутку, не знам ни када се догађај тачно десио, знам да је то прошло читав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли на терен прво одлазите Ви сами или заједно са њим?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ово одлазим, значи у околини Банског Ковачевца одлазим сам, сам сам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте рекли Станку да идете сами тамо?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесам, рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било потребе, да ли је било логично, нормално да и он као Ваш подређени, који је непосредно ту на терену, крене са Вама?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, то је ствар процене, то је ствар процене и ствар задатка који је у оном тренутку имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се слажем да је то ствар процене, али да ли сте му Ви као надређени старешина могли рећи, Станко, идеш са мном?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Могао сам, могао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли му рекли то?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да смо нешто разговарали, да је он рекао да има неку обавезу, не могу сада то да Вам тврдим сто-посто, питате ме нешто што је било пре толико година и да се сетим сваког детаља. Највероватније бих га био повео, да је била могућност, да бих га повео, значи он је био, имао неку обавезу или не знам, нешто и зато није ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви идете сада тамо на терен без Станка, идете сами, а он је ту на лицу места, познаје чету, познаје распоред, познаје људе и тако даље и сада Ви одлазите без његове асистенције на терен. И где се упућујете прво када сте отишли на тај терен? Кога, значи ту је нека јединица. Да ли има нека команда?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ту је била јединица, која је то била команда, значи део тих бораца који су ту били око команде, значи било као командно место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви од Станка добили тачан, тачне податке, која је ту команда, где се налази и са ким треба да разговарате?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Рекао ми је која јединица, која је команда, где су смештени и то, али са ким да разговарам, то ми не може рећи, то ја, ја сам процењивао да ћу наћи некога ту кога познајем, кога знам, ко ми је, овај, да могу да нешто, овај, питам и тако даље, да се лично уверим на лицу места и тако даље. Да, на крају крајева, дођем на тај простор и да видим и где то је и што се, никада нисам био до тада на том простору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је логично претпоставити када дођете на терен и треба тамо да разговарате, да се прво упутите и остварите контакт са неком командом, командантом, командиром, зовите га како год хоћете, те јединице где долазите?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Највероватније сам, значи, и остварио контакт, јер то је била група бораца када сам ја дошао, овај, сада да ли је то била од лица места где се то десило, углавном, овај, затекао сам једну групу бораца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, групу бораца, али сада, отприлике, нисте Ви дошли на некакав збор, него неким службеним поводом.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Дошао сам са неким циљем, значи да би нешто, остварио неки циљ, морао сам да дођем барем на лице места да видим где се, не можеш само овако изненада овај, одмах кренути у неко истраживање и прикупљање, значи, мораш имати барем нешто шире и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте разговарали са неким од тих старешина те војске прво, па онда појединачно са војницима? Јесте Ви ту били сами или је неко био са Вама од Ваших војника?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Сам сам, сам сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико сте провели ту, шта сте сазнали од њих?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Фактички, нисам сазнао ништа, шта сам сазнао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете се сетити ниједног из те команде од командира оделења, вода, чете, да сте обавили било какав разговор?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То су били људи које ја сам познавао из виђења, фактички све, али имена и презимена не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте појединачно са људима разговарали или групно овако, ево, ми смо овде, па се разговара групно и у глас?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Групно је било у оном делу у ситуацији оно када сам дошао, како, шта и тако даље, а после сам са њима појединачно, пар разговарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када сте завршили све то и сазнајете две верзије, мислим, сазнајете, добијате информацију наводно неке две верзије.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта радите Ви даље?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, те верзије, то сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се враћате?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: У команду бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли након што сте дошли у команду бригаде, обавештавате о резултатима своје посете, кога?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То сам, значи, Милету Новаковићу рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли након тога Ви поново одлазите у Бански Ковачевац на терен, да ли ступате у контакт са Станком Чичом или са неким од безбедњака или већ кога?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам ишао, значи, поново. Са Станком Чичом сам био даље у контакту. Пазите, значи велика је разлика између Стипана и Ласиње, има једно петнаестак километара, значи ја нисам имао ни возила, онда када се ухвати неко возило, некада возило отишао сам до команде батаљона, у Бански Ковачевац нисам ишао. А и ово, значи, схватио сам да ће ово, обзиром да ово нисам од своје претпостављене команде добио никакво наређење, да ће овај поступак неко други истраживати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко би могао бити тај други?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, други може бити цивилна полиција, цивилна полиција која је често, која је ишла у зону одговорности и истраживати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: полиција која је често, која је ишла у зону одговорности и истраживати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Станко Чича је у свом исказу изнео, између осталог каже у том контакту са Вама, да сте Ви рекли, «то ће урадити цивилна полиција»:

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, на основу праксе која је била, да је цивилна полиција улазила у нашу зону одговорности и истраживала такве случајеве. Чак и када се деси неко убиство у селу и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Как о ће цивилна полиција истраживати случај ту где је зона Ваше одговорности, ако није у питању комплетан цивилни однос евентуалних извршилаца и тих цивила? Како може цивилна полиција да саслушава Ваше војнике?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ви сада мени како може? Све се могло, па нису то били неки односи који су професионални, како зона одговорности јединице и сада је забрањен улазак и тако даље. Значи, то је био велики простор, пазите, то значи ради се на километре и километре овај, шта је зона одговорности. Није зона одговорности значи, да сада вод држи толики простор или чета толики, да ту не долази нико. То је, и полиција цивилна је фактички радила те послове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви након тога више не долазите на терен, ништа више не радите на том случају?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам покушавао, значи, што сам покушао још то кратко време колико сам био, да преко одређених људи у које сам имао поверења, да преко Станка и тако даље, да видимо, да дођемо до неких сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Ви комуницирате, на неки начин, са Станком Чичом у вези тог догађаја, након што сте се вратили?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Комуницирали смо, сигурно, причалив смо о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли непосредно или телефоном или како сте већ разговарали?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: телефоном нисмо, нисмо телефоном, то је неки други сусрет када је он дошао горе у команду бригаде, не знам када је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, он долази горе, па разговарате, а не идете Ви на терен?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, у зависности како се могло ухвтити превоз неки и доћи. Нисмо имали своја возила, нити смо имали овај организован превоз да можемо да, све овиси значи од ситуације када се, када неко други иде из више, од осталих референта у јединицу да са њима заједно, тако да значи нисмо нешто самостално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Станко Чича у свом исказу тврди и једна сведокиња, познајете ли Душанку Маричић?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је она била и шта је радила?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, она је, чини ми се била тада неки референт за везу. Знам да је касније била за, у бригади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да је Станк Чича писао неки извештај Вашој команди?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, Станко Чича, не знам што би он писао извештај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као безбедњак у вези тог догађаја?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, онда је требао мени да напише, ако је писао извештај, значи да га мени достави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте такав извештај видели?

Сведокиња Душанка Маричић тврди да је по захтеву, молби, већ како хоћете, Станка Чиче, она куцала тај извештај, наводно је требало само у једном примерку, али он је за себе откуцао више примерака и да је био револтиран, љут, псовао, бесан и да је писао тај извештај шта и како је било команди.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Команди бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме ли га је послао, то је друго. Зато Вас питам, да ли сте Ви добили икада такав извештај?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни командант Вам није рекао да је стигао извештај?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте контактирали у вези са тим догађајем са Драганом Паићем, командантом батаљона?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим, колико се сећам, да смо једном овај, контактирали, али ми он као командант батаљона, пазите, сви су они избегавали на неки начин, док си безбедњак, избегава да и оно што зна да ти каже, овај, све су те, значи приче биле у оном смислу, прича се, рекла, казала и тако даље, ништа, значи неке конкретне податке да

сам био добио од Драгана Паића и од осталих, па између осталих, и од Станка Чиче, јел.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у саставу бригаде имали војну полицију?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесмо, имали смо вод који је углавном био намењен за привођење оних који су избегавали долазак на положај. Иначе, нисмо имали стручњаке по неким крим. радњама да кажем, значи, више полицијска она овај, било полицијско одељење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на крају, догодило се што се догодило, шест цивила је на такав начин нестало, нико ништа не зна, ни органи безбедности, ни ови који су били на лицу места, ти цивили као да су испарили негде, отишли, нема их, ништа се није догодило.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја знам шта Ви сада хоћете, где је ту, је ли, одговорност и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорност је прво на органима безбедности зато што није утврђено како је било и што нису људи овај, на одређени начин приведени и радили што су требали да раде?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Органи безбедности су широк појам, значи на том простору је било колико хоћете органа безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је овај простор био у зони Ваше безбедности, Вашег органа безбедности и батаљона и бригаде.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То место где се десило, то је преузео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, не причамо апстрактно него у конкретном случају.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Преузето, значи не знам колико је то дана било, јесте, пре тога је била једна друга јединица. Премештаји су вршени да орган безбедности није ни знао да се врше одређени премештаји јединица, овај, унутар зоне безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад није знао одговорности, шест људи је убијено, не знају органи безбедности и нико ништа не зна.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја кад бих знао господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не питам ја Вас да ли Ви знате.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Из моралног чина ја бих сигурно рекао да се ради и о најближем мом, јер мени као човеку сигурно, овај, је веома тешко то пало кад сам чуо, значи да не схватите да ја неког штитим или да знам нешто, али знати нешто то је веома тешко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте чули, поменули сте нешто да су неки лешеви, да су ти лешеви вађени из бунара па негде вођени и шта је било с њима, кад сте то чули?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је прошло, ја мислим да сам већ кад сам отишао, кад сам отишао за Војнић, то је негде ја сам у петом месецу, значи отишао у Војнић да је ту негде ту пети месец.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте били на лицу места тих неких дана и кад сте разговарали са Станком Чичом никад нико није поменуо да су ти неки лешеви вађени из бунара и да су негде одвежени?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тих дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Сам почетак уопште није било спомена да, да су одвежени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сам почетак, али Ви говорите да сте дошли тамо после седам-осам дана.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам рекао седам-осам, откуд знам ја кад се то десило, то нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не говоримо датумски него чисто временски нешто се догодило, није битно ког датума, па Ви се ту појављујете на том месту после неколико дана, није битно.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па прошло је, много дана је то прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иза тих прошлих много дана нисте чули ништа за бунар, за вађење, за одвожење?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам, значи, било је значи на почетку било, после да је то био бунар, да је, овај, да су убачени ти лешеви у бунар и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте чули кад сте отишли?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да, кад сам отишао. Не, чуо сам ово и док сам био, значи, у бригади, још док сам био значи ту, у четвртом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сад питам, јесте ли отишли тад кад сте чули до тог бунара?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Бунар да Вам искрено кажем после, тад кад сам био на терену први пут нисам уопште видио никакав бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад чусте за бунар и то да су побацили у бунар, јесте отишли до тог бунара да тамо то, извршите неки увиђај, прегледате?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја покушавам Вама да кажем, значи да фактички, овај, нисам, по овоме испада да нисам био задужен, ако је моја команда знала, значи, претпостављени орган безбедности који је требао да да задатак шта да се дешава, значи ја све што сам покушавао, покушао сам индивидуално нешто после лично оно, а значи да сам добио задатак неки, нисам добио задатак. Речено је значи да ће цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте ми одговорили на питање.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Да ће цивилна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање. Ви сте дошли до сазнања да су неки људи убијени, бачени у бунар. Да ли Ви у тој ситуацији или преко Станка Чиче или било преко кога спроводите неку радњу да одете до тог бунара, да ту нешто прегледате, погледате, увиђај неки, евентуално неке трагове извршења дела или тако нешто?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми одговорите на питање, да или не?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, а због чега? Сад ја питам због чега?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Зато што нисам имао неки задатак, значи не неки, нисам имао одређени задатак, значи све се горе знало, знало се оперативне групе, односно на нивоу корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад не разумем уопште, нисте имали задатак, испада нисте имали задатак то уопште да истражите него само онако нешто.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам, ја не знам шта је истраживање, пазите ја нисам стручњак да ја истражујем, нити сам криминални техничар, нити сам уопште био професионални орган безбедности. Био сам мобилисан на ту дужност и ту провео толко колико сам провео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сте рекли шта сте рекли, нисте добили конкретан задатак Ви нешто конкретно да урадите, а да ли сте могли с обзиром на однос субординације да кажете Станку Чичи који је у батаљону након тога што сте видели потпуно тамо нејасна ситуација, били сте, ништа Вам није јасно шта се догодило, да ли сте могли по линији командне безбедности да кажете Станку Чичи, благо мени иди на терен, испитај шта има да испиташ, ако ти треба помоћ, тражи помоћ и пошаљи ми извештај?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То би фактички требало тако било урадити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то тако урадили?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тако нисам урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам рећи зашто?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тако нисам урадио зато што, да Вам кажем, значи, што опет Вам кажем, горе ако је извештено зато што је тај део, значи, посла треба да обавља цивилна полиција, а Станко Чича је имао исто задатак да уколико шта открије детаљно итд., да ме извести, дође до неких конкретних података.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте Ви већ ушли у тај посао били и били сте и видели шта сте видели, добро, ајде сад нећете.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па није то улазак у посао, то је чисто оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нећете Ви непосредно да радите али да кажете Станку Чичи и овима доле, чекајте људи урадите то и пошаљите ми извештај, па какав буде да буде.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Извештај, пазите, значи наређење одозго, известио сам своје претпостављене и ништа нисам добио наређење, речено «Миле то ће други ови да ураде, цивилна полиција».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не треба ваљда они горе да Вам кажу да Ви свом подређеном кажете да ради оно што треба да ради.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Они су мени надређени горе. Они су мени надређени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу, али пошто сте већ ту радили шта сте урадили Ви треба да кажете свом подређеном тамо уради то што треба да урадиш и пошаљи извештај.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па имао је Станко, Станко је имао задатак да уколико дође до неких релевантних показатеља да

извести, није то, зна се то како треба и шта треба. Међутим и Станко није имао неке релевантне показатеље, Станко што је причао, причао је само исто рекла-казала, значи нико њему исто, овај, није бранио да он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико није ни рекао да је Станко био очевидац на лицу места па да би имао непосредна сазнања, значи као он мора до нечега да дође на терену у разговору са људима, истраживањима итд. Јесте ли Ви познавали Пану Булата, ајде то како рекосте безбедњака?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам Пану Булата познавао као, овај, он је био полицајац пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро то пре, него за време тог боравка тамо у војсци, ради тај посао као безбедњак у батаљону, јесте ли га познавали како он ради тај посао, да ли је савестан, одговоран, за шта је задужен?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ја кад сам дошао у ту јединицу, значи Пане Булат је био заједно са Станком Чичом, ту као два су била, овај, два лица, а требало је бити по некој формацији једно место. Ја сам настојао да то буде једно место и борио се за то да на том месту буде Станко Чича, јер сам имао више у њега поверења. Међутим обзиром да је Драган Пајић командант батаљона каже «мени требају два», овај ће бити у том смислу као обавештајни итд., он је задржао обадва човека ја сам углавном контактирао са Станком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви као безбедњак сазнајете од Станка Чиче да се на неки начин сумњичи за ово Пане Булат који је лице безбедњак у том батаљону. Да ли је то нека врста алармантног податка око кога морају да се ангажују и командне структуре и безбедносне јер није неки обичан војник, него баш ваш из безбедносних структура, да ли је то било нешто што је морало на посебан начин да се уради, да се утврди?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Практично није био безбедњак, значи није био безбедњак. То је тако, као безбедњак, шта је безбедњак, пазите ја нисам у класичном смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па орган безбедности у батаљону, ето тако, сви кажу да је био.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Тако кажу и пише, тако кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Орган безбедности. Питам Вас да ли је требало на посебан начин да се на то обрати пажња, да се ипак спроведе нека процедура јер је у питању.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Што се тиче ми нисмо имали, значи и да ми нисмо имали снага да то, овај, фактички ја и овај део мој заштиту нисмо имали, значи стручњаке јер то је фактички знате није то само ствар безбедности пошто је овде већ криминалистички неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То смо чули сто пута ту причу од Вас, него Станко Чича је ту, од њега сте сазнали на неки начин помиње се Булат, да ли Вам је у једном тренутку пало на памет да Ви разговарате са Булатом и тражити од њега објашњење «ама човече прича се нешто, кажи ми шта би, шта ти знаш о томе шта се догодило»?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па не могу ја да с њим разговорам у том тренутку зато што се, јер кад је почело да се спомиње да је он ту био присутан како, незгодно, нема смисла да ја с њим разговорам, у ком смислу да разговорам, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви сте надређени и једном и другом.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Како, пријатељски да разговорам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не пријатељски, него службено. Ви сте надређени и једном и другом.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Није. Ја сам рекао да што се тиче мене ја га нисам рачунао делом безбедносне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рачунали Ви, не рачунали.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Није то, није била формација нека која је била записана и неко је био постављен на ту формација, знате како је то било, постављени људи с брда с дола и овај, одрађивали неке послове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужно је ово и жалосно, толики број сведока смо овде саслушали, убијено је шест људи по седамдесет-осамдесет и кусур година и нико ништа не зна, нико ништа није чуо, никога ништа не интересује. Срамота је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пошто је тужилац био исто прилично исцрпан везано за питања која сам ја канио да поставим, али ево ја ћу да мало да се проширим везано на та питања. Бранилац Булат Пане. Да ли сте Ви након сазнања од, кажете Станка Чиче, да се сумњичи Булат Пане имали прилику да се физички сретнете са Булатом Паном и са Вранешевић Радетом пошто кажете да познајете и њега?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Лично оно познајем га из виђења, а не ништа.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: То, тај део.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па највероватније смо се сретали.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли је у том вашем сусрету била тема овај догађај који се догодио између вас и Булат Пана било кад?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Није.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Није било никад, је ли тако? Добро. Чули сте како се поступало у појединим ситуацијама када би се догодио да кажем некакав ванредни догађај у јединици да би се десило да и полиција, дакле припадници јавне безбедности изађу на лице места, да ли имате сазнања да је обављен увиђај лица места у вези овог догађаја у Банском Ковачевцу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Немам сазнања.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли, кажете у команди бригади се расправљало везано за ово, односно причало се, ко то у команди бригаде је упознат са овим догађајем и ко је да кажем из команде бригаде Вас лично упознао са самим догађајем?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: На неком ширем састанку.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: На састанку команде бригаде.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи лично командант бригаде после тог састанка се вратио, он је први то, значи мени рекао.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Миле Новаковић, је ли тако? Добро. Кажите ми још једно питање, пошто је то тужилац питао, а ја ћу само да проширим питање везано за цивиле који су били у зони одговорности бригаде, дакле на територији где су положаје држали припадници војске Републике Српске Крајине, да ли Вам је познато да су вршене евакуације тих цивила са тих подручја, значи прва борбена линија и да су они или су били слати на размену или пак да су склањани негде у позадину или на неко треће место?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па сад шта је прва борбена линија, то је оно, фактички ту се више дејствовало артиљеријски тако да је прва борбена линија била и у дубини од Купе, Купа је била као нека граница и више итд. Говорим за ово што се тиче општине Вргин Мост где је бивши председник покојни он је разматрао та питања како да те људе што се тиче општине, а ово је друга општина била.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да будем конкретан, дакле да ли имате сазнања да ли је учествовао у тим евакуацијама Булат Пане?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немате тих сазнања?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Кажете Булат Пане је био помоћник за обавештајни рад, је ли тако, у назовимо га тако у батаљону према Вашим сазнањима. Ко је био начелник, односно помоћник команданта за обавештајни рад у бригади, да ли знате то лице како се звало?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: За обавештајни рад?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да. Да ли се можете сетити у време овог критичног догађаја, критично време овог догађаја?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Знам човека, не могу да се сетим сада, Војновић ја мислим, Стево, Војновић Стево.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да. Је ли он био официр?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ма не, резервни.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Питам, морам да питам. Добро. Да ли сте можда са њим вршили било какву размену података везано за овај догађај?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ништа, добро.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ништа, није обавештајно он радио, фактички није.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте Ви у бригади имали свог помоћника евентуално неког референта или нешто, нисте, били сте самостални је ли тако?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Имао сам али у том времену је био један заставник, у том времену је био и отишо, формацијски је био али није био присутан.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Ви сте поменули и треће лице које се како сам могао да разумем има надимак «Тамбура» или?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па то је једна од прича исто које су кружиле итд.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта знате рећи о том лицу?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Марковић, није Марко, немам појма како се звао, већ заборавио.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ко је тај човек?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је био један проблем шире, проблем на простору општине Војнић, Крњак и тамо.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У ком смислу проблем?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Па проблем у смислу разних радњи које је вршио везано за одлазак на простор САО Крајине превозење неких људи итд., манифестовање неке снаге итд.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се можете евентуално сетити одакле Вама сазнања, ако се сећате, заиста је много времена прошло али ја питам да не би остало нејасно.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Значи, прича је било, то је оно што се причало, причало се кад се оде и у место и одеш кући на одмор, оно мало одмориш итд.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, да ли је тај човек кога сад помињете, имао своју неку јединицу самосталну или је он био самосталан?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, самосталан.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Он је био самосталан. Добро. Да ли Вам је саопштено на који начин и како су они лишени слободе, ти цивили?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ко?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ти цивили, да ли имате сазнања? Да ли је то било стрељањем или на неки други начин, како су могли бити убијени?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Било је стрељање као стрељање, значи то стрељањем.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да су убијени стрељањем. Добро. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, оптужени.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Малобабићу, молио бих Вас да ли је господин Пајић икакав извештај Вам донио што је био на лицу мјеста скупа са мном?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Мени да је донео?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не. Драган Пајић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није, а у вашем разговору кад сте вас двојица разговарали да ли вам је ишта рекао да је био на лицу мјеста са мном и шта су му рекли људи у вези дјела?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Није ми споменуо да је био на лицу места.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ни то није споменуо. Друго немам ништа, само сам то хтео да Вас питам и где је тај извештај. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други оптужени нема питања. Реците ми, поменули сте тај вод те војне полиције при бригади, ко је био командир тог вода у то време?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да се звао Милојевић, Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ђуро Милојевић?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је био као сведок овде па сам хтела само да проверим његове наводе јер тврди да је у то време био командир полиције тог вода.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте, он је био командир полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви било кад у вези овог догађаја добили информацију да је те ноћи у организацији батаљона требало да се исељавају цивили ти?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте било када у вези овог догађаја добили информацију да је, да су неке хрватске снаге ту упале и убиле те своје хрватске цивиле?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ма, што се тиче, ту је доста пута било разних прича посебно под дејством, кад се мало попије да су прешли једни, додуше дешавало се да се преко те Купе прелазило и ту се, нећу рећи шверцовало, али то је оно ми ћемо од вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тражим само конкретан одговор, молим Вас, ово што Вас директно питам да ли сте чули да су неке хрватске снаге побиле своје цивиле?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, да не дужимо причу.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То нисам чуо, а да је било прелаза било као прелаза неких с једне и друге стране итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је друго нешто. Реците ми, везано за ово што помињете тог «Тамбуру» итд., значи то је неко лице које нема везе са овим јединицама?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Нема с овим, он је припадао том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то био алармантан податак да Ви сазнате да неко ван Другог батаљона, ван Пете чете, ван Трећег вода, ван свих ових одељења упада на

територију коју држе ваше јединице? То сутра може значити да може да побије неко и ваше војнике.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ова сазнања су она, за овог дотичног «Тамбуру» то је касније, то је већ лето те године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су то биле неке приче?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То су приче биле касније како се то све одвијало да је и он, да је једном да је он био. Значи није било у том времену док сам ја још био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам овде пуно војника саслушала из Првог одељења Саве Малобабића, из Другог одељења Ђуре Кривокуће и нико ми никад није саопштио ово сад за тог «Тамбуру», па ми реците од кога Ви добијате ту информацију?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Ма ово сам сазнао, не знам откуд сам сазнао, то су приче биле касније које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то од ових војника са тог положаја?

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не, то су овако приче неке.

Сведок МИЛЕ МАЛОБАБИЋ: То је касније кроз приче по месту становања итд., значи не из јединице и то је касније било, то је прошло време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема више допунских питања тужилац, у ствари сад и немате права зато што је сведок по службеној дужности. Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете господине Малобабићу да напустите судницу.

Изменили смо ове сведоке јер линк онај који смо били планирали онда кад је био штрајк адвоката није могао бити данас, односно сутра, јер немају термин тамо у Ријеци где смо одређивали, па смо за сутра одредили нека два сведока који значи су са наших простора па могу да дођу, Џакула Никола, Вукшић Ђуро, њих двојицу, а ови што су за тај линк предвиђени пронашли смо неки термин у јануару и има ли неких доказних предлога овако мимо овога још што.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, ја после овога сведочења бих предложио да се саслуша Миле Новаковић, дакле командант

бригаде обзиром да се он често помиње у, дакле, овим сведочењима, а ево данас коначно је и сведок Малобабић изјавио да је он добио од њега та сазнања о самом догађају, а он даље од претпостављене команде, дакле не од Пајић Драгана као што је ишло на приче до сада, већ да је то од стране Корпуса стигло у команду па онда даље да се кренуло у да кажем неко предузимање или не знам шта даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате неку адресу?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Засад ја адресу овде код себе немам, али ћу је сигурно сазнати и ја ћу Вам доставити, управо на ове околности кажем ово што је сведок мало час говорио. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Других доказних предлога нема, у вези овог доказног предлога, добро. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суду на оцену.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 31 минут и биће настављен дана:

**09. децембра 2009 године,
са почетком у 09 часова и 30 минута.**

О доказном предлогу браниоца оптуженог биће одлучено након што суду достави потпуне податке за овог сведока.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА